

„EDINOST“

Ishaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torških, četrških in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vse leto . . . 12.— . . . 18.—

Naročnine je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove s debelimi črkami se plačuje prestop, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase sprejema **upravnništvo** ulice Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnine in oglase je plačevati loco Trst. Odprta reklama sije se prosto poštnina.

„Edinost je moč“.

VABILO
na javni narodni shod,

ki ga sklicuje pol. društvo „Edinost“

v hiši gospoda Ivana Goriupa na Opčinah
v nedeljo dne 22. t. m. ob 4. uri popoldne.**Dnevni red:**

1. Nagovor predsednika.
2. Utemeljevanje resolucije radi osnutja okrajnega glavarstva za tržaško okolico.
3. Eventuelni predlogi.

Mimo tega bode na shodu na Opčinah poročal g. poslanec Ivan vitez Nabergoj.

Tržaški in okoliščanski Slovenci!

Sedaj Vam je prilika, da pokažete svoje zanimanje za javne stvari Vaše občine, in po tem takem tudi za svoj lastni blagor. Vsakemu bode prilika, da pove, kar mu je na srcu. Politično društvo „Edinost“ bode sklicevalo zaporedoma shode po okolici, a okoličanom je dolžnost, da se v velikem številu udeleže teh shodov in da posežejo tudi v razpravo, kajti le tako izvedo bodoči poslanci, česa želi in zahteva ljudstvo.

Odbor političnega društva „Edinost“.**Javni shod**polit. društva „Edinost“ dne 15. novembra 1896
v Bazovici.

(Dalje.)

Posl. Nabergoj je nadaljeval: Tudi drugod bi se dalo mnogo prihraniti. V Trstu imamo n. pr. občinski srednji šoli: gimnazij in realko. Od teh nima slovenski okoličan prav nikake koristi. Ti dve šoli staneti občino 100.000 gl. na leto. K tej svoti morajo prispevati seveda tudi okoliščani. In to je nepotrebno, kajti državi je dolžnost, da vzdržuje take šole. Magistrat bi moral prositi vlado, da ona vzame ti dve šoli v svojo upravo. V časih, ko je vladni zistem najhuje pritiskal na narod češki in mu odrekal narodne šole, so bile tudi češke občine prisiljene ustanovljati srednje šole na svoje stroške. Morda se tedaj jednaki vzroki prisilili tudi mesto tržaško, da je ustanovilo oni šoli. Ali mestna občina ni nikdar mislila na to, da imamo tudi slovenski okoliščani pravico do take šole. Pozabila je na pravico, ki zahteva za Lahe laških, za Slovence pa slovenskih šol.

PODLISTEK.

35

Prijatelj Lovro.

Črtica po resnici. — Spisal August Šenoa. Prevel C—š

„Prav praviš“, mi je rekel Lovro, „v nedeljo bi imeli biti oklici. Jutri pojdem k staremu; stvar treba vsakako spraviti na čisto.“

Druzega dne se je povrnil Lovro domov nemiren.

„Bil sem pri starem v uradu“, rekel je prijatelj, spustivši se na divan.

„Pa kaj?“

„Kaj vem jaz? Delal se je nekako užaljenega. Čemu taka vprašanja, mi je rekel, ali ne namerujemo skleniti prijateljstva? Ali misliti, da hočem prikrajšati svoje dete? — Nikakor, odgovoril sem jaz, ali zakon je, kakor veste sami, zveza za srečo in nesrečo, za vse življenje, ter zahteva vsakako resnega razgovora. Vi veste, da jaz nisem premožen človek, da imam celó nekoliko dolga, a učiteljska plača ni bogat izvir. Zato mi morate oprostiti, da govorim z vami odkritosrečno. — Stari je nekoliko zardečel na te moje objektivne opazke, a malo zatem se je zasmejal: „Glej, od kdaj je gospod Lovro postal takim računarjem? Idite, ne

Kakor hitro je pod bivšo Taafejevo vlado nekoliko odnehal vladni pritisk, jele so se oglašati češke občine s prošnjami, da bi država sama prevzela v svojo upravo njih srednje šole. In to se je tudi zgodilo večinoma. A pri nas? Pri nas je vlada sama predlagala, da bi občinski srednji šoli prešli v državno upravo, vsled česar bi se dokaj razbremenila mestna občina. Lah pa so se uprli tej želji vlade na veliko škodo občine. (Klici: Imajo še premalo dolgov!) Jaz sem toplo priporočal varčnost tudi v tem pogledu.

V neki razpravi sem opozarjal na vaše potrebe: vodnjak in potrebo dobre pitne vode. Povdarjal sem, kako slabo vodo morate piti. (Res je!) Zahteval sem, naj se odpravijo ti nedostatki. In veste kaj so rekli? Rekli so, da voda ni dobra v vodnjaku neke privatne hiše, dočim niso imeli nič proti vodi v javnem vodnjaku poleg ceste. (A, tako je!) Pri sv. Ivanu je magistrat dovolil zaje-mati iz vodnjakov, kjer je primešane nekoliko cikorijske, dočim drugim ni dovolil. (Smeh.) Ali je to postopanje očetovsko? Leta 1894., ko smo raz-

bodite taki! No, kobi Vas slišala mlada! Pojva k meni na obed, zagrabil me je pod roko, jutri pri črni kavi bomo govorili o računih. In šla sva obedovat. To je vse.“

Druzega dne je bil Lovro, dospevši domov, še nemirnejši. Srdito je vrgel klobuk na posteljo.

„K vragu!“ iztisnil je Lovro ljuto.

„Kaj je?“

„Kaj si mi govoril? Jaz znorim.“

„Ali si govoril starim?“

„Nisem, ni ga bilo doma. Ali govoril sem z deklico. Bila je objokana, kakor da se je srdila, a ko sem pristopil k njej, odbijala me je z roko. Trebalo je mnogo besed, da se je pomirila. Naposled mi je pokazala venec ter se smehljala med jokom; objela me je vsliknivši: „Ali tako umejete ugriziti v srce?“ Na to me je poljubila.

„Smehljala se ti je, praviš? Lovro! Mar se je Minka smehljala tako, kakor prvokrat Malvina?“

„Malvina? Malvina?“ vprašal je Lovro, nagnivši glavo, „čemu me vprašuješ? Ni Ni. Mar sije mesec istotako, kakor solnce? Ali zastoj je, da govorim. Tvoja vprašanja me ujedajo kakor kače. Ne morem verjeti kaj takega.“

„Brate! Ti me držiš za satana, moje besede so ti hudičeve. Besede hladne razsodnosti se sma-

pravljali vse to, imela je občina dohodkov gl. 2,446.710, stroškov pa 2,735.840, torej za eno leto deficita 477.760 gl. (Klici: To je dobro gospodarstvo!) V pokritje tega primanjkljaja je trebalo seveda novega dolga in novih doklad. (Klici: Na kmete!) Tako je, zato trpimo mi, in ne tisti, ki delajo te stvari. Takrat so zahtevali oni še viših doklad, pa vlada jim ni hotela dovoliti vsega.

Križani se n. pr. skozi 20 let prosili za vodnjak. Po mojem prizadevanju se je tudi res dovolilo 5000 gl. v ta namen. Toda vzlic temu sklepu še danes nimajo dovoljenega vodnjaka v sv. Križu. (Klici: Tudi za nas se je dovolilo že pred 15 leti, toda še danes nimamo nič!)

Gropajci so bili brez vode. Jaz sem imel priliko prepričati se, da je opravičena njih tožba v tem pogledu. Stvar se vrti že mnogo let. A laški agitatorji so izkoriščali to stvar, češ: Ako ne boste za Mauronerja, ne dobite vode! A glejte: volitve niso niti še razpisane, a vendar že kopljejo sedaj vodnjak. Bil so to torej krivi in lažnjivi proroki, ki so vam trdili, da še le potem dobite kaj, ko boste volili Mauronerja! Le vztrajnostjo in odločnim možkim nastopanjem dosežemo kaj. —

Tržaški župan je za svojo osebo dobra duša, ali v slabih rokah je; zaukazal je n. pr. prav on, da se mora zgraditi omenjeni vodnjak.

Vprašam torej: zakaj izvestni ljudje tako sleparijo svoje sosede?!

Vidite torej, da sem po svoji možnosti skrbel, tudi za vas. Meni je pripadla tudi naloga, da sem moral v Gropado radi šole, oziroma radi primerne sobe za to šolo. Namestništvo je bilo reklo namreč, da le v tem slučaju bode šola, ako se dobi primeren lokal. Žalibog, da ni takega prostora. Jaz sem šel k deželni vladi povprašat, kaj in kako je z gropajsko prošnjo? A veste, kdo je v mestnem zboru glasoval proti šoli? Prav tisti, ki se vam laskajo in o katerih trde krivi proroki, da so vaši dobrotniki! (Hinavci!) Vlada je bila rekla, da zdaj je neka pravda radi šole in da

trajo čisto za peklensko misel; razum je pogosto tisti mraz, ki nam opali naše domišljije. Ti ne moreš soditi o tem sedaj. Objelo te je. Ali veruj mi, da le bratovska ljubav me sili, da ti dogovorim po hladnem razumu. Nimam-li prav? Hiša ti je v bedi, ti sam si v neprilikah. Dolgovi mrže človeku. Nameruješ se ženiti, da rešiš dolga hišo in sebe. To ni zgolj sebičnost, ker vem, da ti je srce vro in vredno. Nadejaš se, da dobiš podpore, delaš na to, da bi živel brez skrbi, delati bi hotel za prosveto naroda. Lepo je to, krasno. Pred tvoji oči sije zora. Toda Lovro, pomisli, ako se vse to zasluče nasprotno tvoji nadi, ako mesto zore nastane noč? Ali mesto imetja dobiš siromašno ženo, navajeno gospodskemu življenju? Ako dobiš otrok, nove brige, novih srbij? Ako ti oče propade popolnoma, a ti še globlje v dolg? Ako se ljubezen do žene radi te bede spremeni v mržnjo, ki te ne zapusti nikdar več do groba, ker si zvezan s to ženo do groba? Kaj potem, brate? Noč, večna noč. A ti tega ne smeš. Bog ti je dal sijajen talent, ne zato, da ga zakopješ v skrbi, ampak da ga množiš na korist naroda svojega. To ti je dolžnost, a jaz ti govorim vse to, ker nočem, da bodeš večnim sužnjem.“

(Pride še.)

mora komisija še enkrat konstatirati, ali je res toli silovita burja in toľko snega. Ti ljubi Bog, saj je vsemu svetu znano, kako je po zimi na Krasu! In jaz sem vprašal po vsej pravici: „Kaj hočete, da bi konstatovala komisija v tem pogledu, ko je gotovo, da ne pojde tja gori, kadar bo huda burja?“ Če torej Gropajci dobe šolo, morajo biti nekoliko hvaležni tudi meni, ker sem se trudil, in posebno vladi; magistratu pa ne, ki daje le prisiljen. Tudi to se je doseglo, da vam telet, določenih za prodajo, ne treba več voziti na Opčine in plačevati takse.

Iz tega malega je razvidno, da sem se trudil po svojih slabih močeh, da sem skrbel, in da nisem zanemaril nobene priložnosti, ako sem mogel koristiti svojim volilcem. Dokler bodem imel čast zastopati okolico, deloval bodem vedno, kakor vaš znanec in prijatelj, po svojih šibkih močeh za blagor in prid svojih okoličanov. O prihodnjih volitvah ne bodem več vaš kandidat, a prosim vas, da si izvolite zastopnika iz srede svojih pravih prijateljev, nikakor pa ne iz srede nasprotnikov. To je vaša sveta dolžnost! (Burna pohvala in ovacija Nabergoju). (Pride še.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 22. novembra 1896.

Državni zbor. Poslanska zbornica je v svoji včerajšnji seji odklonila predlog, da bi se predloga o zavarovanju za slučaj požara vrnila odseku, ter je pričela podrobno razpravo o tem predlogu. Med razpravo je prišlo do viharne prizorov, katere je povzročil nemški liberalcec Noske s tem, da je govoril — namigujé na dra. Luegerja — „o nekem agitatorju, ki se je po breznačajnosti prileparyl do časti in dostojanstva“. Antisemitje so seveda krepko reagovali na ta nečuvni insult, a konec vsej praski je bil ta, da sta bila protisemita Lueger in Gessmann pozvana na red, gledé provzročitelja tega škandala pa si je pridržal bar. Chlumetzky, da hoče poprej pregledati stenogram in se prepričati, da-li je isti koga žalil. Čudne ušesa ima ta g. baron Chlumetzky: vsako nerodnost protiliberalcev čuje takoj, kadar pa žalijo liberalci, tedaj — mora še le čakati stenograma, da se prepriča o stvari. Ob zvršetku se je stavil posl. dr. Gregorčič nujne predloge za pomoč onim, ki trpe bode na Primorskem.

Kralj Aleksander in Milan. Z Dunaja javljajo, da se je povsem ponesrečil poskus sprizniti kralja Aleksandra z očetom mu Milanom. Ker je Milan sprevidel, da mu ne bo možno govoriti s svojim sinom, odpotoval je sinoč z Dunaja.

Turčija razorožuje. Carjegrada javljajo, da je vojna uprava „z ozirom na slabe finance“ odslovila polovico bataljonov vojakov (redif), ki so bili pod orožjem od dne 31. oktobra. Ostalo polovico pošljejo v kratkem na dopust.

O miru med Italijo in Abesinijo. Italijanska vlada je sklenila predložiti zbornici poslancev vse spise in dokumente, tičeče se miru z Menelikom. Pogodba mora priti v razpravo pred zbornico v smislu določeb statuta, ki zahtevajo izrečno, da morajo priti v razpravo zaradi odobrenja vse pogodbe, ki se dotikajo proračuna. Mirovna pogodba z Menelikom pa sega v državni proračun zaradi odškodnine, ki jo bode morala plačati Italija za vzdrževanje svojih ujetnikov.

Kakor že javljeno, generalu Vallesu ne bode treba iti v Adis Abebo k Meneliku zaradi tega, da ratifikuje pogoje miru, ker je Menelik zadovoljen z brzojavno prijavo o izvršeni ratifikaciji. A italijanska vlada vendar ni pozvala Vallessa, da se vrne. Politiški krogi v Italiji zatrjujejo, da kljub že ratifikovani pogodbi pojde Valles k Meneliku in sicer da završi formalnosti, običajne o takih prilikah ter da izroči Meneliku darila kralja Umberta ter da vsprejme od prvega darove za Umberta, kakor je to v navadi v Etiopiji. Misija generala Vallessa torej ne odpade; spremenila je le svoj namen.

Italijanski ujetniki pred sodiščem. Iz Rima poročajo, da se tam osnuje posebno vojno sodišče, ki bode preiskovalo za vsacega ujetnika posebe, kako je prišel v ujetništvo. Ako je kdo padel po lastni volji ali vsled strahopetnosti Abesincem v roke, kaznovan bode po določbah vojaškega zakonika.

Različne vesti.

Z ozirom na naredbo namestništva, s katero je isto odvzelo mestnemu magistratu nadzorstvo nad društvi in shodi po okolici, utegneta zanimati cenjene čitatelje naše dva spisa, katera je uložilo politiško društvo „Edinost“ ozirom na dogodke na shodih na Opčinah in na Proseku. Prvi spis je bila pritožba proti postopanju okrajnega načelnika Vidussa in priobčimo to pritožbo v prihodnjem izdanju; drugi spis je bila prijava jutrnjega shoda na Opčinah. V tej poslednji je rečeno tudi naslednje:

„Prijava tega shoda usmeljuje se udano podpisano predsedništvo uložiti naravnost pri tem visokem namestništvu ozirom na dogodke na javnih shodih z dne 18. oktobra t. l. na Proseku in z dne 15. t. m. na Bazovici in na Opčinah, iz katerih izhaja, da ali slavni mestni magistrat, kakor politična oblast prve instancije, ne daje g. komisarju Vidussu zadosti strogih instrukcij, ali pa da jih g. Vidusso neče poslušati. Stoji vsekakor dejstvo, da pod nadzorstvom gosp. Vidussa ni skoraj mogoče redno zborovanje podpisanega društva.

Prosi torej podpisano društvo, naj blagovoli visoko c. k. namestništvo kakor viša politična oblast vzeti na znanje to prijavo, dovoliti shod na Opčinah dne 22. t. m. po gornjem programu ter na ta shod delegirati v smislu državnih zakonov in v smislu §. 128. tržaškega mestnega statuta svojega komisarja, zmožnega slovenskega jezika, ker je izključena možnost, da bi slavni magistrat poslal na shod takega uradnika.

Odposlanec vlade se prepriča, da okoličanski slovenski zborovalci ne dajejo povoda razpuščenju svojih shodov, a slovenski zborovalci zadobé zavest, da njih zakonite zahteve najdejo zaščit pri državnih višjih oblastih.

V Trstu dne 19. novembra 1896.

Da pa ne bi bilo krivega tolmačenja, moramo konstatovati, da je namestništvo ukrenilo potrebno že popred, nego mu je došla ta pritožba.

Jutrnji shod na Opčinah. Z Opčin nam pišejo: Torej nam je vendar-le pridobila nekoliko vspeha brzojavka, odposlana dne 15. t. m. ministru predsedniku z razpuščenega shoda na Opčinah: vlada je torej odvzela slavnemu magistratu nadzorstvo nad našimi shodi. Minolo nedeljo, po razpuščenju shoda, smo ugibali med seboj, kako bi prišli temu v okom, da se nas vedno zatira in zaničuje, in kako bi dosegli, da bi se na lastnih tleh mogli razgovarjati v lastnem jeziku o težavah in krivicah, ki nas tlačijo. Tega nismo smeli do sedaj, kajti zastopniki slavnega magistrata so vedno silili svojo italijanščino v naše razgovore. A če je kdo le nekoliko glasneje znil v svojem jeziku, že je bilo dovolj povoda mestnemu komisarju za razpuščenje shoda.

V poslednji čas nam je g. komisar Vidusso ponudil dve prihlki — na Proseku in na Opčinah —, da smo mogli videti, kakó misli on, da je ni više oblasti nad njim. Više oblasti, ki bi zagotovila Slovincem pravice, obsežene v avstrijskih zakonih.

G. Vidusso je mislil tako; no, nasledki razpuščenju shoda na Opčinah so drugačni. Prišlo je tako, da bomo smeli odslej svobodno govoriti v svojem jeziku na shodih. Na Opčine pride jutri c. komisar, ki bode razumel udeležence in ki bode vestno poročal vladi o razpravah. Na tem moramo zahvaliti društvu „Edinost“ in pa neumorno delavnega dra. Gregorina. Hvaležni moramo biti mi okoličani temu gospodu, da je toli pogumno branil pravice našega jezika proti gosp. Vidussu. Ako ga ni hotel razumeti komisar, smo ga razumeli mi okoličani. — Hvalo moramo izreči tudi našima poslancema Nabergoju in Gorupu; hvalo vsem, ki se trudijo za idejo osnutja okrajnega glavarstva za našo okolico.

Okoličani! Ker vam je bila minolo nedeljo odvzeta beseda po razpuščenju shoda na Opčinah, pridite jutri vsi, sosebno iz gornje okolice, da skupno izrazimo svojo hvaležnost onim, ki se trudijo za naše dobro, ki se toli pogumno bore za naše materialne in narodne pravice, in da soglasno in skupno pritrdimo misli osnutja okrajnega glavarstva! Pridite, da bodele čuli poročilo svojega vrlega poslanca Ivana Nabergoja o delovanju mestnega zbora. Za danes vam kličemo: na veselo svidenje jutri na Opčinah, kjer bomo v prvi

smeli svobodno govoriti, v svojem jeziku, na svojih slovenskih tleh.

Mestni svet tržaški bode imel v ponedeljek dne 23. t. m. svojo XXX. letošnjo javno sejo. Na dnevnem redu bode 8 točerk, med temi predlog gledé premoženja in zdravniškega osobja za bolnišnico pri sv. Mar. Magdaleni.

Naš literarni boj. Že ni drugače: oglašiti se moramo tudi mi in poseči v ta boj. Ne da bi hoteli meritorno poseči v razpravo, ampak resno besedo, odločno besedo nam je spregovoriti v obrambo samega sebe. Gosp. prof. Pajk nam je pisal nedavno in v svojem pismu napisal na našo addresso besedo, kakoršne — da povemo svojo sodbo v najmilejši besedi — mi ne bi napisali nikakor in do nikogar. — Iz Celovca so pisali v Trst, da obžalujejo napade na g. prof. Pajka pisateljevanje, ker se jim ti napadi vidijo neopravičeni. — Iz Gorice smo dobili list z izrecnim zatrdilom, da je isti namenjen le uredniku našega lista. Ne moremo pa razumeti, kako se to zatrdilo strinja z dejstvom, da je bil ta list — odprta, vsakomur vidna dopisnica. Pisatelj te dopisnice noče trditi, da bi bili Pavline Pajkove spisi brez hibe, meni pa, da ni vse tako slabo, kakor menijo mnogi. — Jeden prvih zastopnikov „nove šole“ je zopet pisal gospodičini Marici, naj ona kakor ženska nemudoma izreče svojo zaključno besedo, ker je že dosta tega boja. — Maj tem je zopet gospod profesor Pajk apeloval na našo „lojalnost“ in „objektivnost“ ter zahteval, da priobčimo njegov obrambeni spis. — Včeraj smo prejeli zopet nastopno odprto dopisnico z Dunaja: „Predital sem ravnokar brezprimerno surov napad Pajkov na „novostrujarje“ in posebej še na ... Doslej si je človek časih mislil, da je „Edinost“ nepristranska — ali če priobčujete psovanja Pajkova, a mnogo pohlevnejših odgovorov ne, potem mora vsakdo zgubiti zaupanje v Vašo objektivnost in lojalnost. — Pisal sem Vam, ko sem poslal spis „Pajk in leposlovje“ da prepustite odgovornost meni. Zdaj, ko mora Pajk vsakakor dobiti kakšen odgovor, ponavljam isto. — Spis „Pajk in leposlovje“ ni zastarel, torej ga brez pomislekov lahko objavite, če Vam je do resnice.“

Taka je torej ta pisana družba raznih dopisov; ako prištejemo še dole nam razprave pro in contra, imamo pred seboj lepo literaturico našega literarnega boja. Povejte, ljudje božji, kako naj ustreže siromašni urednik vsem tem nasprotujočim si željam? Pisana je ta družba, ali v tem soglašajo vsi dopisniki, da vihte bič nad našo glavo. To bodi v informacijo onemu dopisniku z Dunaja, ki povdarja še posebno, da hoče sam nositi odgovornost!

Spoštovani čitatelj si lahko sam misli mučno situacijo našo. Od obeh strani pritiskajo na nas. Ako se udamo levi strani, pravijo na desni, da nismo objektivni; ako ugodimo desni, pravijo na levi, da nismo lojalni in da nam ni do resnice. Na obeh straneh grozna bojevitost, udarci pa padajo po nas, ki smo na sredi.

To vihro moramo zajeziti iz ozirov do samih sebe. V zaključek smo že priobčili te dni po jeden spis od tu in tam: „Naš literarni boj“, „Simplicissima“ in pa „Manevri naše nove literarne šole“ Pajka, a gospodičina Márica je bila res toli ljubeznjiva, da je napisala svojo „zadajo besedo“, katero smo priobčili v zadnjem izdanju. Nismo toliko optimisti, da bi se nadejali, da smo prepričali prepirajoči se stranki o svoji lojalnosti in objektivnosti; morda bode tudi zamere tu in tam, ali mi ne moremo drugače: gđina Márica ima zadnjo besedo v tem boju, ki je polagoma postal bolj oseben, nego stvaren!

Stvarnim razpravam je vedno odprta naš list, drugačnim pa ne!

Sosebno pa naj pomislijo blagohotno gospodje dopisniki in naj upoštevajo, da se nam je sedaj pripravljati na ljuto volilno borbo, na borbo v obrambo naše narodnosti na tej pedi zemlje slovenske! Rodoljubno srce in jasna razsodnost jim morate praviti, kako dobro nam mora dèti, ako v takih kritičnih časih leti kamenje na nas iz — lastnega tabora.

Ako bi pa na vsak način hoteli še nadaljevati ta prepir, potem prosimo dotičnike, naj se v ta nameu obrnejo do — administracije. — Menda se razumemo.

Druga železniška zveza s Trstom. Sinočnji „Slovenski Narod“ prijavlja nastopno brzojavko z Dunaja: „Vsi kranjski poslanci so imeli danes posvetovanje z železniškim ministrom, vitezom Guttembergom glede druge železniške zveze s Trstom. Poslanci so se soglasno izrekli zoper Predelsko železnico in minister je izjavil, da je ta projekt že opustil. Druga železniška zveza bo tekle torej čez Kranjsko.“

Iz Sv. Križa pri Trstu nam pišejo: Dne 12. t. mj. pozvan je bil od našega slavnega magistrata neki naš občanar, da odgovarja radi nekega prestopka, katerega naj bi bil zakrivil.

Pri nas in v vsej tržaški okolici imamo hišne številke, katerim so pridejana krajevna imena, pa samo v italijanskem jeziku.

Na omenjenega hiši pa je bila pribita že več let hišna številka z samo slovenskim krajevnim imenom. Tega nise opazili do sedaj magistratni sluge in podajalci.

Ko je dotičnik prišel na poziv pred dotičnega magistratnega uradnika, stavil mu je ta vprašanje, zakaj da je odstranil prejšnjo hišno številko ter mu je rekel, da mora tudi on, kakor vsi drugi, imeti hišno številko krajevnim imenom „St. Croce“ in ne „Sv. Križ“.

Občanar je vprašal, ali mar ni vse jedno „Sv. Križ“ ali „St. Croce“? Pogovarjala sta se še nadalje o tej stvari ter ga je končno prisilil podpisati neki v italijanskem jeziku sestavljeni zapisnik, vsled katerega mora pribiti na svojo hišo novo italijansko hišno številko, sicer plača globo 4 gld.

Povedel je pa mož občanar dotičnemu uradniku, da pribije sicer zahtevano hišno številko, da pa ostane še vedno na prvem mestu dosedanja slovenska hišna številka. Ker ni bilo drugega, je odšel.

Ta dan so bili tudi pozvani na odgovor na tukajšnji magistrat trije mladeniči. Ti trije so tudi bili ovajeni prestopka, da so o priliki izleta „Tržaškega Sokola“ v Devin korakali skozi vas z razvito trobojnico. Ker so bili pa izpraševani v tujem, italijanskem jeziku, katerega ne poznajo, ne vedo tudi, je-li so bili že obsojeni ali ne. Eden iz med njih pravi, da se mu vse dozdeva, da je dotični izpraševalni uradnik magistrata pod glas govoril o nekih 24 urah. Vendar se jim pa dozdeva, da bodo še enkrat pozvani radi te zadeve.

Torej tudi na nas se je pričela vsuvati toča. Nevilhta se lepo razvija, ali mi se tega ne strahimo, marveč: tem več ko bode pritisk na nas, tem tesneje se bomo združevali, da odbijamo vsaki napad. Tudi mi hočemo biti v vrsti drugih okoličanskih vasi ter vstrajati do zadnjega.

Ta nevilhta, ovadbe, sumničenja, strahovanja in preganjanje pričelo se je potem, ko je naš dični „Tržaški Sokol“ napravil izlet v naš kraj. Oni, ki smo se udeležili te slavnosti, smo vedno zasledovani. Vendar smo prepričani, da nam je to le v korist, kajti brez borbe ni življenja. Narodna zavest se vedno bolj oživlja in trdno širi. Torej imamo od tega le veliko korist.

Tudi imajo naši sluge-magistratovci dvojno mero. Cikorijskem je marsikaj dovoljeno, kar pa ni dovoljeno onemu, ki je znan kak narodnjak.

Ali v nadi, da nam bližnja prihodnost donese osvobojenje — delovati hočemo po geslu: „Na udajmo se!“

Iz Treblja nam pišejo: V noči med 19. in 20. t. m. so udrli neznani lopovi v I. nadstropje stanovanja našega gospoda duhovnika ter mu odnesli kozuh, vreden 100 gld. Takih kozuhov ni lahko dobiti na trgu. Ovratnik mu je bil širok, podlaga pak alična volčji koži. Nadalje so mu odnesli gornjo suknjo, vredno 30 gld., in drugih malenkostij. Vse ukupe je bilo vredno kakih 150 gl. Prav ob tem času pred tremi leti so istemu duhovniku lopovi odnesli kokošij in velik kotel. Orožniki, ki so pozvani v to, naj bi nekoliko bolj zasledovali take tičke, ki zahajajo v hiše po lestvicah in skozi okna.

Razpis častnih nagrad. Vedno glasneje se v novejšem času po javnih glasilih in v literarnih krogih izraža želja, naj bi Matica močneje gojila v svojih društvenih knjigah leposlovje. Da tej želji ustreže ter pospeši razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje odbor „Slovenske Matice“ iznova po določilih „Jurčič-Tomšičeve ustanove“ 200 goldinarjev častne nagrade izvirni povesti

slovenski, obsežajoči najmanj 10 tiskovnih pol. Ko bi pa ne došla nobena takšna povest, razpisujeta se zajedno tudi dve častni nagradi po 100 goldinarjev dvema izvirnim povestima, obsežajočima najmanj po 5 tiskovnih pol, oziroma dvema daljšima epičnima pesmima, ali pa jedni povesti in jedni daljši epični pesmi.

Spisi, ki se poganjajo za častno nagrado, morajo biti takšni, da po obliki in vsebini ustrezajo umetniškim zakonom pripovedne književnosti v obče, poleg tega pa še književnim namenom „Slovenske Matice“ posebej. Pisatelji, katerim se prisodijo častne nagrade, prejmo vrhu tega za svoja dela še navadne pisateljske nagrade, katere plačuje „Slovenska Matica“ vsled §. 12. svojega pravilnega reda po 25—40 gld. za tiskovno polo. Rokopise je pošiljati odboru „Slovenske Matice“ do 1. oktobra 1897. leta.

Ker hoče odbor s tem razpisom ustreči veliki večini Maticinih udov ter jim v roke podati lepo zabavno knjigo, pričakuje, da se slovenski pripovedni pisatelji — zlasti priznani slovenski pripovedniki — primerno odzovejo njegovemu pozivu.

V Ljubljani, dne 15. novembra 1896.

Fr. Leviec,
predsednik.

E. Lah,
tajnik.

Porotne razprave v Trstu. Za prihodnje poporotno zasedanje, ki prične, kakor smo že javili, dne 30. t. m., določene so doslej te-le razprave: Dne 30. t. m.: razprava Ciarloni Nazareno in Sartini Romeo, ponarejanje denarja. Predsednik dvorni svetovalec in dež. sodišča predsednik Urbancich. — Dne 1., 2. in 3. decembra: Marovetz Edvard in tovariši; tatvine v novem pristanišču. Predsednik svetovalec Codrig. — Dne 5. in 6. decembra: Petar Persich in Marija Persich; umor in goljušja. Predsednik svetovalec vitez Nadamlenzki. — Dne 7. decembra: Ivan Flego; ubojstvo delavca Sancina v Škednju. Predsednik dvorni svetovalec Urbancich. — Dne 9. decembra: Matko Mandić, urednik „Naše Sloge“; žaljenje časti potom tiska. Predsednik svetovalec Codrig. — Dne 10. decembra: Piricilli Cezar; ubojstvo delavca Bardija na Voloakem. Predsednik svetovalec vitez Nadamlenzki.

Pevsko društvo „Kolo“ bo imelo svojo prvo veselico dne 10. januarja 1897. Program se priobči pravočasno. Zajedno se naznanja pevcem in pevkam, da se vrše vaje po trikrat na teden: v torek, v soboto in nedeljo.

Odbor akad. tehn. društva „Triglav“ javlja, da se je v zboru z dne 11. t. m. novovoljeni odbor sestavil takó-le: Predsednik: stud. iur. Matevž Senčar; podpredsednik: stud. iur. Martin Spindler; tajnik: stud. med. Živko Lapajne; blagajnik: stud. iur. Slavko Krmavnar; knjižničar: stud. phil. Ivan Arnejc; gospodar: stud. med. Gvido Pregl. Odborniški namestnik: stud. med. Edvard Bretl.

Škofovska konferenca na Ogerskem. Ogerski knez-primas Vaszary je sklical na 25. t. m. škofovsko konferenco v Budimpešto.

Nova družba za povzdigo produkcije petroleja v Galiciji. Iz Lvova poročaja, da se tam v kratkem zasnjuje delniška družba, kateri je namen povzdigniti produkcijo nafte v Galiciji. Osnovna glavica je določena na 5 milijonov goldinarjev. Toda nikari misliti, da avstrijski podvzetniki mislijo s svojim kapitalom povzdigniti to domačo industrijo, ampak teh 5 milijonov zložé belgijski kapitalisti.

Dvorski lov. Prihodnji teden prično dvorski lovi na Moravskem. Teh lovov se udeleži letos ruski veliki knez Mihajl Nikolajevič kakor gost. Prvi lov bode dne 23. t. m. Cesarja, kakor domačina, bode zastopal nadvojvoda Oton.

Drzna tatvina. Včeraj med poludnevom in 2. uro pop. ukradel je nepoznan tat 500 gld. v gotovini iz pisalne mize, ki je v skladišču jajc v magacinu, nahajajočem se na dvorišču hiše št. 3. ulice S. Francesco. Govori se, da je to drzno tatvino izvršil jeden domačinov v zvezi z drugimi malopridneži, ki so zunaj stražili, da ne bi kdo presenetil tatu.

„Jedini sin vdove“. Iz Madrida prihaja jako čudna, a tudi žalostna vest o nekem Andreju Patinu iz Veiga, ki se je na uprav strašen način hotel rešiti vojaške službe. Bil je jedini sin, in bal se je vojaštva strašno. Šel je k svojemu na-

čelniku in ga prosil za svet, kakó bi se rešil vojaštva. Načelnik mu je svetoval, da naj se odkupi. No, Patin pa je bil sin siromašnega očeta, ni imel denarja in tako je obupno izgubil vso nadejo, da se reši vojaštva. Žalosten je prišel domov in se potožil svoji materi. Le-ta pa ga je potolažila takó-le: „Pa kaj obupavaš; prav lahko bodeš oproščen vojaške službe. Ti si jedini sin, nimaš ne brata ne sestre; ne bi bilo težko torej, da postaneš jedini sin vdove in potem si po zakonu prost vojaščine“. Dobri sin se boljše matere je razumel strašni migljaj, vzel nož in revolver in šel na vrt, kjer je delal njegov oče. Da „postane jedini sin vdove“, ustrelil je dvakrat na svojega očeta, potem priskočil k njemu, mu porinil nož v vrat in ga slednjič, ko se je oče zgrudil na tla, udaril s kamenom po glavi. Andreja je mislil, da je že postal „jedini sin vdove“ in se vrnil mirno v hišo. Toda oče ni bil mrtev. Večerni hlad ga je obudil k zavesti. Šel je v hišo, dobro opsoval prestrašeno ženo in sina, šel po orožnike, ki so odveli ženo in sina v zapor, ne hudo ranjenega moža pa v bolnišnico.

Večerni tečaj za trgovske pomočnike. V Trstu imamo obrtnijsko šolo za rokodelce, imamo razne večerne šole za trgovske pomočnike; ali vse to je preskrbljeno samo za Italijane ali za one, ki dobro znajo ta jezik. Naši trgovski pomočniki in drugi ukaželjni mladeniči pa nimajo nobene prilike, da bi se vezbali v jezikih, v računstvu, v kupčijskih korespondenci in v knjigovodstvu. Da se temu vsaj nekoliko odpomore, odpre že prihodnji teden podpisani večerno šolo za one, ki se oglašijo. Šola bode v hiši št. 20 Via Romagna, prvo nadstr. od 8—10. ure zvečer. — Kdor želi pouka, naj se ustmeno ali pismeno obrne do podpisanega!

M. Kamuščič, učitelj.

Sodnijsko. Včeraj je bila pred tukajšnjim sodiščem nejavna razprava proti 34letnemu težaku Josipu Ursiču iz Trsta, obtoženemu žaljenja Nj. Veličanstva. Sodišče ga je obsodilo na 14 mesecev težke ječe.

17letni klesarski vajenec Fran Pahor in 16letni kovač Šinigoj, oba iz Trsta, ukradla sta zadnje dni oktobra t. l. iz dr. Rumerjevega vrta na Kolonji dve drevesci, limon in pomarančo, vredni 20 gld. ter ju prodala kmetu Antonu Turku iz Sv. Antona pri Kopru, bivajočemu v Trstu, za 8 gld. 50 nč. Včeraj se je vršila sodna razprava proti vsem trem: Pahor in Šinigoj sta bila obtožena hudodelstva tatvine, Turko pa sokrivnje. Sodišče je obsodilo Pahorja na 7, Šinigoja na 6 in Turka na 4 mesece težke ječe.

36letni Josip Tessari in 40letni Maks Lučič, oba težaka, sta dobila zaradi poskušene tatvine Lučič 3 mesece, Tessari pa dva meseca težke ječe. Dne 5. t. m. ukradla sta v novem pristanišču štiri prazne sode, katere sta hotela prodati na svoj račun, toda zsačili so ju pri tem.

Loterijske številke, izžrebane dne 20. t. m.:

Trst 2, 58, 9, 31, 47.

Samo v Skok — ob Celovškem zmaju. Ko ste mi predsinočjem tam pri „Zlatem petelinu“ razmotavali prejo brezkončne — Pavlinijade, pač niste mislili, gospod urednik, da bodem drugo jutro, dvanaest ur pozneje, plesal okrog Celovškega „lin-tvrna“, še manje pa mi bodete hoteli verjeti, da sem že zopet nazaj tu doli v solnčni Gorici. Da-li sem vragometen? Kaj še! Tu vendar ni treba nikakšnega čarodejstva! Sédite zvečer ob osmih v železniški voz, ki ima napis Triest-München, raztegnite se po zelenousnjati klopi in ob četrt na sedem drugo jutro Vas vzdrami klic: „Klagenfurt!“ iz presladkih uredniških sauj!

Kaj da sem iskal ob tistej kameneni pošasti? No, saj bi Vam povedal, ko bi vedel, da me ne ovadite kakšni „slikarski diletantki“. Sicer pa vidim, da „ne utegnate“, kakor tisti Rifenberski doktor, kajti imate polne roke (polni roki, da mi ne porečete, da Vam prisojam — troje rok), ker imate polni roki posla z modernimi Amazonami, okrog katerih se suče „naš literarni boj“ malodane že vse deževno letošnje poletje! In prav vam je! Cemu pa ste odprli predale tistim (Bog nas varuj!) „Portretnim karikaturam“. Zdaj pa imate — „hudička“ na rami! Tega se ne otesete zlepa! Pa vi se smejete v pest, češ: Naj se le ravsajo in kavsajo, imam vsaj hrane za svoje — ne bodi grdo rečeno — uredniške jasl! Vi po-

rednež, Vi! In kakor se kaže: „ne bo še konca!“ Pa kako tudi, ko kličete naročnike in sotrudnike na korajžo — pardon! — na „Slovenko“. No, to bodele šele imeli križ znjimi, s tistimi našimi literarnimi „herojnami in Pavlinami!“ Potem pojdemo mi „možje od peresa“ kar naravnost v pokoj! Stari Latincei, in to prvi kristijan je so velevali: „Mulier taceat in ecclesiam“, dandanes pa je narobe-svet! Ženska emancipacija trka i na vrata našega doma! Tej povodnji se ne ustavite z vsemi štirimi, torej je najbolje, da se udaste — „božji volji“, ali kali? Samo to Vam zamerim, da ste se ideje o „Slovenki“ lotili brez dovoljenja višjih literarnih bogov slovenskih — to Vam utegne škodovati! Sicer pa se v kratkem snide na ljubljanskem Golovcu „sestane slovenskih književnikov in umetnikov“, kateri določijo, da-li se imajo odslej — pike delati okrogle ali na štiri vogale! Živelo pikolovstvo!

Gospodarsko. Za vspevanje domačih živali je glavni pogoj dobro zdravje, torej je glavna naloga gospodarju, da jim ohrani isto. Sredstev za to imamo in mnogoletne skušnje nam kažejo na Kwizde veterinarne izdelke, izdelovane po Franu Iv. Kwizda, c. in kr. avstro-ogerski in kr. romunski dvorni dobavitelj ter okrožni lekar in Korneuburg pri Dunaju. Ti preparati slujejo daleč preko meje naše domovine kakor preservativno sredstvo. Izborno učinkovanje Kwizde restitucijskega fluida za konje (ki se kaže izobno krepčevalno sredstvo); potem Kwizde Korneuburški prašek za živino, ki se vporablja povsodi najboljim vspehom kakor redilni prašek za živino sploh, kakor posebno pri kravah za doseganje obile mleke; in vsi veterinarne preparati izdelovani po Franu Iv. Kwizdu, opravičujejo na sijajen način svetovni glas te trdke.

ŽELEZNISKI VOZNI RED.

a) **Državna železnica.** (Postaja pri sv. Andreju)
Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:
6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj, Divačo in na Dunaj
4.40 popol. v Herpelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj.
17.50 „ v Herpelje (in od Herpelje brzovlak v Pulj, Divačo, na Dunaj, v Beljak.)

Lokalni vlak ob praznikih:
2.20 popol. v Divačo.

DOHOD:
8.05 predp. iz Ljubljane, Divače, Herpelj.
9.50 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelj, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka Ljubljane,

Lokalni vlak ob praznikih:
8.35 popol. iz Divače.

Svetoivansko konsumno društvo

v prostorih narodnega doma (na pošti) naznanja, da toči vedno najboljša vina črna in bela, kakor tudi steinfeldsko marčno pivo.

Za obilen obisk se priporoča slavnemu občinstvu iz mesta in okolice in slavnim društvom **ODBOR.**

Via Nuova na vogalu
via S. Lazzaro
Novenaročbe najmodernejšega blaga za zimsko sezono so nam uže prisle in. so: Flaneli, sukne, volnene tkanine za gospe in gospode. Veliki izbor ovratnikov in ovratnic vsakovrstne barve in velikosti.

Zaloga vsakovrstnih potreb za šivilje, krojače in kitničarke. Uzorci na zahtevo franco. Blago se razširja poštino prosto. Za mnogobrojni obisk tako meščanom, okoličanom in za najim naročnikom se priporočata udana **Aite & Zadnik.**

Za mlekarje in gospodarje!

Tvrška G. Ferd. Resberg v Gorici je spravila v trgovino novo vrst moke za rejenje živine, katero uporabljajo že v planinskih deželah vsi živinorejci in mlekarji. Ta

moka za pitanje

je pripoznana po c. k. kmetijskem poskušališču v Gorici kot izobno sredstvo za rejenje in jo priporoča odjemnikom radi svoje redilne lastnosti za boljšo kakovost kravjega mleka.

Moka za pitanje se dobiva v znamenovitih in s svincem zapečatenih vrečah od 50 kg. po 3 gld. pri tvrdki

J. Kaučič v Gorici.

na Kornju ter pri tvrdki G. Ferd. Resberg v Gorici v stari cukrarni v kapucinski ulici.

Bratje Ribarić, izdel. vatelji oglja v sv. Petru, priporočajo svojo zalogo v Trstu: **Via Fondares št. 1, Piazza della Valle 2, via Madontna 2, Piazzetta Cordatoli 2.** z uhom tudi v ulici **Torrente** po **najnižjih cenah.** Oglike I. kakovosti, karbonina, kok, drva na metre itd. Naročbe se spremljejo tudi z dopisnico.

Rojaki! Pozor!

Gostilna „Pri petelinu“

ulica Ghega št. 7. v Trstu blizu j. kolodvora.

Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je uredil svoje gostilniške prostore tako, da more priti v nje gospod in priprosti kmet. Postreže se vsakega z dobrimi jedili in izbornim črnim ali belim naravnim vinom in sicer po taki ceni, da se ne boji tekmovalja.

Gostilna je vedno preskrbljena z domačo posušeno in svežo presicevino, pristnim salamom, klobasami, nanoškimi ovčjim in drugim sirom.

Priporoča zasebnikom in krčmarjem svojo veliko zalogo črnega in belega vipavkega vina, toliko iz zaloge v Prvačini kakor v Trstu. Prodaja se na drobno in debelo in razpošilja po zahtevi na vse strani stroškov prosto.

Vina so teh-le vrste: modra frankinja, berzamin, burgunder, izabela, rulandec stari in novi, belo staro in novo, rizling stari in novi itd.

Specijalitetna vina črna in bela iz l. 1892., 1893., 1894. in 1895. v steklenicah od 1 litra 80 nvč., pol litra 40 nvč. — Domači tropinovec se dobi tudi po naročilu v vsaki meri.

Gostilna je odprta od 7. ure zjutraj do polnoči. — Priporočajo se svojim rojakom v Trstu in na deželi, da ga počasté s svojim obiskom pri vsaki priliki, drže se gesla „Svoji k svojim“, beleži udani

Anton Vodopivec,
gostilničar.

Zaloga pohištva

trdke Alessandro Levi Minzi
Trst, Via Riberge, 21 in Piazza Vecchia št. 2
Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franco. Naročeno blago stavlja se parnik; ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

4 zlate, 18 srebrnih kolajn, 30 častnih in priznanih diplomov.

Kwizde
restitucijski fluid
c. k. priv. opiralna voda
za konje.

Cena i steklenici i gl. 40 nvč. a v. Rabi se že 35 let v dvornih konjskih hlevih pri vojaštvu iz civilu za okrepčanje in zopetno ojačevanje po velikih naporih pri izpahnjeh, otrpnelosti kit itd., usposoblja konja do izbornih del v treniranju. Dobiva se pristen le z gornjo varstveno znamko v vseh lekarnah in trgovinah z mirodijami v Avstro-Ogerski, I

Glavna zaloga
Fran Iv. Kwizda
c. in k. avstro-ogerski in kr. romunski dvorni liferant.
okrožni lekar, Korneuburg pri Dunaju.

Podpisani usojam si naznaniti tem potom sl. občinstvu, da sem odprl v nedeljo, dne 15. t. m. lastno

mesnico

v ulici Crociera št. 2.

Cene so sledeče:

meso volovsko po 52, 56, 64, 72 nvč. kilogr.
teletina „ 56, 68, 80 „
kaštrun „ 44, 48, 52 „

Priporočajo se posebno slovanskemu občinstvu za mnogobrojen obisk, beležim odličnim spoštovanjem
Tomaž Zadnik.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

(registrovana zadruga z omejenim poročtvom)

v TRSTU, Via Molin piccolo št. 1, I. nadstropje.

(blizu novega poštnega postojanja)

Daje posojila na vknjižbe po 5%, menjice po 3%, zastave po 5%. Sprejema hranilne vloge in je obrestuje po 4%. — Uradne ure so: Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. popoldne, ob nedeljah in praznikih od 10—12 dop. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoldne, in vsaki četrtek od 3. do 4. ure popoldne. Glavni deleži veljajo po 200 kron. Zadržni deleži se lahko plačujejo v mesečnih obrokih po 1 gld. ter znaša vsaki delež 10 gld.

Autorizovani potovalni urad

Alojzija Mozetič

v Trstu,

Piazza dei Negoianti št. 1,

posreduje potovanja v Azijo, Afriko, Ameriko, Avstralijo in po vsej Evropi; zastopa najboljša parobrodstva; prireja zabavne vožnje; posreduje zavarovanja proti nezgodam in poučuje radovoljno in brezplačno, pismeno in ustmeno v vseh potovalnih zadevah; jamči za najnižje cene in najboljšo postrežbo.

Prvi in najstarejši

fotografično - umetniški zavod Ant. Jerkiča

v Gorici na Travniku št. 11 (poleg nadškofije)

prevzema vsa v fotografično stroko spadajoča dela do naravne velikosti. Izdeluje nadalje fotografije na porcelan, na broše (po najnovejši iznajdbi), na platno, na svilo itd. Akvarele in oljnaté slike; posnema po starih fotografijah pomajševalno ali povečevalno na najkrajši način. Jamči za neprekosljivo delo. — Cene poštene.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tlaščeril ovot“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. Jeden omot za ozdravljanje, stoji 50 nvč., ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

Velika zaloga

sena in slame v omotih (balah),
ovsa in otrobov po najprimernejših cenah

Via Scussa št. 3 in Via Geppa št. 4, palača Panfil.

Kathreiner
KAVINSKA SLAMNATA
je kot
primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kila za 25 kr.

Svarilo! Zaradi ničvrednih ponarejenih izdelkov je treba paziti na izvorne sivoje z imenom **Kathreiner**

GORIŠKA TISKARNA

A. Gabršček

v Gorici, Gosposka ulica št. 9.

ima v zalogi vse tiskovine za županstva, šole, sodišča, cerkve itd. — Izdaje časopise:

„Soča“, tednik, cena gld. 4-40.

„Primorec“, vsakih 14 dnij, cena 80 nvč.

„Slovanska knjižnica“, v mesečnih snopičih po 18 nvč., naročnina za jedno leto gld. 1.80. Doslej izšlo 54 snopičev.

„Knjižnica za mladino“, v trdo vezanih mesečnih snopičih po 25 nvč., za naročnike 20 nvč. Doslej izšlo 2 snopičev.

V Trstu prodaja prve tri tobakarnar

M. Lavrenčič,

nasproti veliki vojašnici in tudi tobakarna Pipan v prehodu Ponte della Fabra, na kar opozarjamo Slovence v Trstu in okolici.